

תשובה 1

א. $|K| = \aleph_0$. הוכחה: הפונקציה $f(x) = 0.17 + 3x$ היא פונקציה $f: K \rightarrow \mathbb{Z}$, והיא חד-חד-ערכית ועל (הוכיחו זאת!).
לחלופין אפשר להראות שהפונקציה $f(n) = (n - 0.17) / 3$ היא פונקציה חח"ע של $\mathbb{Z}$ על K .

ב. $|L| = C$. הוכחה: נתאים לכל מספר ממשי x את הזוג הסדור $(x, 4x - 5)$.
קל לראות שלכל x ממשי, $(x, 4x - 5) \in L$.
ההתאמה שלנו היא אפוא פונקציה $g: \mathbb{R} \rightarrow L$.
(i) נוכיח ש- g היא על: יהי $(x, y) \in L$. מהגדרת L , $4x - y = 5$. כלומר $y = 4x - 5$.
לכן $g(x) = (x, 4x - 5) = (x, y)$. מצאנו מקור ב- $\mathbb{R}$ לאבר כללי של L , משמע g היא על L .
(ii) נוכיח ש- g היא חד-חד-ערכית: יהיו $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ ונניח $g(x_1) = g(x_2)$.
משמע $(x_1, 4x_1 - 5) = (x_2, 4x_2 - 5)$.
מהגדרת שוויון בין זוגות סדורים (אמצע עמ' 29 בספר), בפרט מתקיים שוויון ברכיב הראשון, כלומר $x_1 = x_2$. לפיכך g היא חד-חד-ערכית.

ג. $|M| = \aleph_0$. הוכחה: כהכנה לפתרון, נרשום את התנאים על x, y כמערכת משוואות:

$$n \in \mathbb{Z} \text{ כאשר } \begin{cases} x + y = n \\ 4x - y = 5 \end{cases}$$

$$\text{נחלץ את } x, y: \begin{cases} x = 1 + \frac{n}{5} \\ y = -1 + \frac{4n}{5} \end{cases}$$

כעת, תהי f הפונקציה המתאימה לכל $n \in \mathbb{Z}$ את הזוג הסדור $(1 + \frac{n}{5}, -1 + \frac{4n}{5})$.

השלימו את ההוכחה על-ידי כך שתראו את הטענות הבאות:

(i) f היא פונקציה של $\mathbb{Z}$ ל- M .

(ii) f היא חד-חד-ערכית.

(iii) f היא על.

לחלופין, תהי g הפונקציה השולחת כל אבר (x, y) ב- M אל הסכום $x + y$.

השלימו את ההוכחה על-ידי כך שתראו את הטענות הבאות:

(i) g היא פונקציה של M ל- $\mathbb{Z}$.

(ii) g היא חד-חד-ערכית.

(iii) g היא על.

תשובה 2

$$B = A' = \left(\bigcap_{1 \leq i \leq 100} A_i \right)', \quad \text{מהגדרת } B,$$

$$= \bigcup_{1 \leq i \leq 100} (A_i')$$

ולפי כללי דה-מורגן בתורת הקבוצות

לפי הנתון, זהו איחוד של 100 קבוצות בנות מניה.

נוכיח שאיחוד כזה הוא בר-מניה. נתקדם לפי ההדרכה שפורסמה בפורום.

לפי "תורת הקבוצות" עמ' 119 שאלה 4.3, אם מתקיים התנאי (*) הבא:

$$(*) \quad |A| = |B| = \aleph_0 \quad \text{או} \quad |A| = \aleph_0 \quad \text{או} \quad |B| = \aleph_0 \quad \text{או} \quad |A| = |B| = \aleph_0 \quad \text{סופית} \quad \text{או} \quad |A| = |B| = \aleph_0 \quad \text{סופית} \quad (*)$$

ובנוסף לכך $A \cap B = \emptyset$, אז $|A \cup B| = \aleph_0$.

נקרא לטענה זו "הטענה על קבוצות זרות".

בשאלה שלנו, אילו היה נתון שהקבוצות A_i' זרות זו לזו, אז על ידי שימוש חוזר בטענה על

קבוצות זרות היינו מקבלים ש- $\bigcup_{1 \leq i \leq 100} (A_i')$ הוא בר-מניה.

מכיון שלא נתון שהקבוצות A_i' זרות זו לזו, אנו זקוקים לטענה הבאה:

טענה 1

מתוך ההנחה (*) נובעת המסקנה $|A \cup B| = \aleph_0$ גם ללא ההנחה שהקבוצות זרות.

הוכחת טענה 1

נניח שמתקיים התנאי (*) ואיננו מניחים דבר על $A \cap B$. נוכיח ש- $|A \cup B| = \aleph_0$.

(תודה לאילון בן-שמואל, שקיצר משמעותית את ההוכחה שלי כאן). כידוע

$$A \cup B = A \cup (B - A), \quad \text{ובאגף ימין האיחוד הוא של שתי קבוצות זרות. לפיכך:}$$

(i) מהנתון, A היא סופית או בת-מניה.

(ii) $B - A \subseteq B$, ומהנתון B היא סופית או בת-מניה. קבוצה המוכלת בקבוצה סופית או בת-

מניה היא סופית או בת-מניה (טענה זו מופיעה בספר, ראו הפניה בתחילת ההדרכה לשאלה

בפורום), לפיכך גם $B - A$ היא סופית או בת-מניה.

(iii) לא ייתכן שהקבוצה A והקבוצה $B - A$ שתיהן סופיות, כי אז האיחוד שלהן היה סופי, אבל

האיחוד שלהן מכיל את A ואת B , שלפי הנתון לפחות אחת מהן אינסופית.

(ii)+(ii)+(i) יחד אומרים שהקבוצות הזרות A , $B - A$ מקיימות את התנאי (*), כאשר

בתפקיד B נמצאת כעת $B - A$.

לפי "הטענה על קבוצות זרות", $|A \cup (B - A)| = \aleph_0$.

כאמור $A \cup B = A \cup (B - A)$, כלומר הוכחנו ש- $|A \cup B| = \aleph_0$.

עד כאן הוכחת טענה 1.

על ידי שימוש חוזר בטענה 1 (כלומר איחוד עם קבוצה בת-מניה אחת נוספת בכל שלב, שוב ושוב) נקבל שאיחוד של 100 קבוצות בנות-מניה הוא בר-מניה, גם ללא הנחה שהן זרות. ניסוח פורמלי של שיקול זה הוא הוכחה באינדוקציה על מספר הקבוצות באיחוד:

טענה 2

יהי $1 \leq n \in \mathbb{N}$. איחוד של n קבוצות בנות-מניה הוא בר-מניה.

הוכחת טענה 2

באינדוקציה על n .

בדיקה עבור $n = 1$: מה שיש להוכיח הוא בדיוק מה שנתון.

מעבר: נניח שעבור כל n קבוצות בנות-מניה, האיחוד שלהן הוא בר-מניה.

נוכיח שזה מתקיים גם עבור כל $n + 1$ קבוצות בנות-מניה:

תהיינה $A_1, \dots, A_{n+1}$ קבוצות, שכל אחת מהן בת-מניה.

מהנחת האינדוקציה, האיחוד של n הראשונות, $A_1 \cup \dots \cup A_n$, הוא בר-מניה.

מהנתון, A_{n+1} היא בת-מניה.

מכאן לפי טענה 1, $(A_1 \cup \dots \cup A_n) \cup A_{n+1}$ היא בת-מניה.

הוכחנו את הטענה עבור $n + 1$, לפי עקרון האינדוקציה הטענה נכונה לכל $1 \leq n \in \mathbb{N}$.

מכאן כאמור, בשאלה שלנו, $|B| = \aleph_0$.

תשובה 3

נתבונן במשלים של D : $D' = (A' \cap B' \cap C)' = A \cup B \cup C$

אגף ימין הוא איחוד של 3 קבוצות בנות מניה.

לפי טענה 2 שהוכחנו במהלך פתרון שאלה 2, איחוד כזה הוא קבוצה בת-מניה.

כעת נשים לב שמהגדרת משלים, $D = \mathbf{R} - D'$.

כידוע $|\mathbf{R}| = c \neq \aleph_0$, וכאמור $|D'| = \aleph_0$.

מכאן, לפי משפט 5.13 בעמ' 12 בחוברת "פרק 5", $|D| = c$.

תשובה 4

א. יחס מעל קבוצה A הוא קבוצה חלקית של $A \times A$.
 קבוצת כל היחסים מעל A היא אפוא $P(A \times A)$.
 לכן הקבוצה בה מדובר בסעיף זה היא $P(N \times N)$.
 לפי שאלה 4.7 בעמ' 123 בספר, $|N \times N| = \aleph_0$.
 מכאן, בעזרת משפט 5.23 (עמ' 21 בחוברת "פרק 5"), $|P(N \times N)| = 2^{\aleph_0}$.
 לפי משפט 5.26 שם, $2^{\aleph_0} = C$.

ב. נסמן ב- K את קבוצת היחסים האנטי-סימטריים מעל N .
 K חלקית לקבוצת כל היחסים מעל N , שלפי סעיף א' עוצמתה C .
 לכן (i) $|K| \leq C$.
 מצד שני, לכל $A \subseteq N$ נתבונן בקבוצה I_A . נראה את I_A כיחס מעל N .
 קל לראות שזהו יחס אנטי-סימטרי. ההתאמה $A \rightarrow I_A$ היא אפוא פונקציה של $P(N)$ ל- K .
 פונקציה זו היא חד-חד-ערכית (מדוע?).
 לכן, מהגדרת "קטן/שווה" בין עוצמות, $|P(N)| \leq |K|$.
 לפי משפט 5.25 קיבלנו: (ii) $C \leq |K|$.
 מתוך (i) + (ii) יחד, לפי משפט קנטור-שרדר-ברנשטיין, $|K| = C$.

תשובה 5

א. תהיינה A_1, A_2, B קבוצות שעוצמותיהן בהתאמה k_1, k_2, m . נתון $k_1 \leq k_2$.
 כדי לקצר מעט את ההוכחה ניעזר בטריק השימושי הבא: **אנו חופשים לבחור כראות עינינו את הקבוצות המייצגות את העוצמות, כל עוד הקבוצות שנבחר הן בעלות העוצמות הנדרשות.**
 מכיוון ש- $k_1 \leq k_2$, לפי שאלה 5.1 בחוברת "פרק 5" קיימת קבוצה חלקית של A_2 שעוצמתה שווה לעוצמת A_1 . לכן **ב.ה.כ. נבחר** $A_1 \subseteq A_2$ (!)

מהגדרת חזקה של עוצמות, k_1^m היא עוצמת קבוצת הפונקציות של B ל- A_1 ,
 ו- k_2^m היא עוצמת קבוצת הפונקציות של B ל- A_2 .
 מכיוון ש- $A_1 \subseteq A_2$, פונקציה של B ל- A_1 היא גם פונקציה של B ל- A_2 (!) (מדוע?).
 כלומר קבוצת הפונקציות של B ל- A_1 מוכלת בקבוצת הפונקציות של B ל- A_2 .
 לכן, בהסתמך על שאלה 5.1, עוצמת הקבוצה הראשונה קטנה / שווה לעוצמת הקבוצה השנייה.
 משמע $k_1^m \leq k_2^m$.

ב. מצד אחד, $\aleph_0 \leq C$ ולכן בעזרת סעיף א, $\aleph_0^{\aleph_0} \leq C^{\aleph_0} = C$ (השוויון ל- C הוא לפי טענה 5.28).

מצד שני $2 \leq \aleph_0$ ולכן בעזרת סעיף א, $C = 2^{\aleph_0} \leq \aleph_0^{\aleph_0}$. (השוויון ל- C הוא לפי משפט 5.26).

משני האי-שוויונים יחד, בעזרת קנטור-שרדר-ברנשטיין, מתקבל $\aleph_0^{\aleph_0} = C$.

איתי הראבן